

[Stær Johansen.]

den hidtil gældende afgift, idet fordelene ved at få en indkøbstilladelse også i øjeblikket er så stor, at den nuværende afgift findes passende, hvorfor mindretallet foreslår ordningen i henhold til lovens § 3 bibeholdt uændret.

Samtidig hedder det i udvalgsbetænkningen, at udvalget — og det er hele udvalget — i overensstemmelse med det af handelsministeren under forslaget's behandling i landstinget udtalte er af den opfattelse, at såfremt den forøgelse af automobilimporten, hvorom der for tiden føres forhandlinger, eller forholdenes udvikling iøvrigt indenfor lovens gyldighedstid skulle medføre et sådant fald i priserne på brugte personbiler, at grundlaget for lovens fortsatte anvendelse i den foreliggende form ikke længere er tilstede, bør spørgsmålet om en afvikling af loven tages op, således at man undgår en uretfærdig behandling af de personer eller virksomheder, der får en indkøbstilladelse til udskiftning af en ældre vogn.

Jeg vil gerne understrege denne udtalelse fra udvalget. Den baseres ikke mindst på de udtalelser, der har været fremme i den senere tid om en forøgelse af automobilimporten, og en sådan forøgelse vil forhåbentlig medføre, at den kedelige prisdannelse, der har været på brugte vogne, vil falde væk, således at man igen på dette område kan få normale tilstande. Hvis de skulle indtræffe så hurtigt, som man håber, har ministeren lovet at ville afvikle denne lov hurtigere end egentlig bestemt i selve loven.

Lars P. Jensen: Som vi har udtalt i betænkningen, kan vi ikke se, at der er grundlag for den foreslåede reduktion af afgiften, således at de første 2 000 kr., der fremkommer ved salg eller bytning, tilfalder sælgeren ubeskåret, medens resten deles mellem ejeren og vejfonden i det hidtidige forhold. Vi mener, at det fortsat må være 60 pct. til sælgeren og 40 pct. til vejfonden af det fulde beløb.

Vi har derfor stillet et ændringsforslag, som vi anbefaler, at man stemmer for. Vi er selvfølgelig enige i, at hvis grundlaget for loven falder væk, d. v. s. hvis konjunkturvinsten på gamle biler forsvinder, skal loven også falde væk. Om det sker indenfor det tidsrum, loven løber, kan ingen sige i dag. Den højtærede minister har i landstinget

sagt, at det er hans personlige opfattelse, at det vil ske, og det er selvfølgelig ministerens gode ret så at komme til rigsdagen med et forslag om ændringer i loven. Om hans vurdering falder sammen med vor, er så en anden sag. Det har den jo ikke gjort i den foreliggende situation.

Jeg anbefaler det af os stillede ændringsforslag.

Tholstrup: Jeg har i udvalget søgt at vinde tilslutning til en ændring af lovforlaget, således at man undgik de værste urimeligheder, nemlig at der kræves afgift også i de tilfælde, hvor der ingen konjunkturførtjeneste foreligger. Jeg skylder dog retfærdigheden at sige, at udvalgets betæneligheder ved at gå med til at ændre lovforlaget mere skyldtes frygten for administrationen af undtagelsesbestemmelsen end manglen på enighed om, at det ville være ønskeligt, at loven blev mere rimelig. Heri var hele udvalget enigt med mig, og der er som sagt heller ikke tvivl om, at vi har ret. Der ville imidlertid blive visse administrative vanskeligheder ved en undtagelsesbestemmelse, og da den højtærede handelsminister i dag i vareforsyningsudvalget vil foreslå betydelige lettelser i importen af motor køretøjer, meget større forhøjelser, end man tidligere har hørt om, vil det jo virke på den måde, at der kommer en betydelig prisnedgang på de brugte biler. Derfor har jeg afstået fra at stille ændringsforslag, og det gør jeg, idet jeg opfatter ministerens udtalelse i landstinget derhen, at ministeren vil foreslå loven ophævet, så snart det viser sig, at der ikke længere opnås de store konjunkturvinsten. Vi har fastslået dette i betænkningen, og det må jeg så være tilfreds med.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Jeg vil gerne takke udvalget for den klarhed, der nu skabes ved lovens ændring.

Jeg fraråder det ændringsforslag, der er stillet af et mindretal, idet jeg mener, den ændring af loven, der er foreslået, er velbegrundet, og jeg skal tillade mig at anbefale at følge flertallet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget
forkastedes med 72 stemmer mod 44.